

Atura't i Escolta

Durant l'any 2006 es commemora el 250 anys del naixement de Wolfgang Amadeus Mozart i per tant per poder gaudir de la música d'aquest gran compositor et convidem a escoltar:

Símfonia núm. 40 en sol menor, K. 550

L'evolució de la forma símfonia al llarg del s. XVIII va lligada al desenvolupament de l'orquestra, que canvia amb l'aparició de nous instruments. A mitjans de segle s'estableix el model de símfonia en quatre moviments (ràpid – lent – moderat – ràpid), dels quals el primer té forma sonata, el segon forma ternària de lied, el moderat és un minuet i el darrer un rondó, novament una forma sonata o bé una combinació d'ambdues formes. Haydn, 24 anys més gran que Mozart, va ser el personatge clau en el desenvolupament de la símfonia –en va fer 104– i ambdós s'influenciaren mútuament.

Composada juntament amb les símfones núm. 39 (K. 543) i núm. 41 (K. 551) l'estiu de 1788, any en què Mozart veu fracassar el seu *Don Giovanni* a Viena, i en què la seva filla Theresia mor abans d'arribar a un any d'edat, d'aquesta obra existeixen dues versions originals: una amb clarinets, que és la que s'interpreta habitualment, i una altra sense, possiblement perquè Mozart mateix va fer alguns retocs en funció de l'orquestra que l'hagués d'executar. No se'n coneix la funció, però possiblement les va escriure per algun concert a Viena o Praga, o bé per ser venudes a algun editor.

A més a més:

Si la símfonia núm. 40 és probablement la més coneguda del catàleg mozartian pel seu primer moviment, la núm. 41, coneguda amb el sobrenom de *Júpiter*, s'acostuma a considerar la més perfecta. Les símfones composades entre 1780 i 1788, és a dir, des de la símfonia núm. 34, K. 338, són les considerades de la seva època de maduresa. En destacarem dues més, apart de les ja esmentades. Primer la símfonia núm. 35 en re major, K. 385, anomenada *Haffner*, encarregada per Sigmund Haffner, personatge del que ja havíem parlat en una audició anterior, i escrita a principis de l'estiu de 1782. I finalment la símfonia núm. 38 en re major, K. 504, coneguda amb el sobrenom de *Praga*, perquè allà s'hi va estrenar el 19 de gener de 1787.

Els llocs 14 i 15 de la mediateca (planta 3a de la Biblioteca d'Humanitats) estan reservats per l'audició

UAB

Biblioteca d'Humanitats